

Gyalogos Túra a Vend-vidéken

2019. május 29. szerda, 09.12 / Utolsó módosítás: 2019. május 29. szerda, 09.13
25. sz. TÚRAPROGRAM

Egy négynapos kirándulás során Vas megye délnyugati sarkában, Magyarország egyik legszebb tájegységén, az Őrségben jártunk. Erre a tájra a szelíd dombok és lankák, kristálytisza vízű források és patakok, kulturális és néprajzi emlékek sokasága jellemző. Területének 63%-át erdő borítja, a gombákban és mezei virágokban gazdag vidék kiemelkedő túrázási lehetőséget és élményeket garantál.

Kétvölgy Budapesttől való távolsága 270 km, ezért az első és az utolsó nap részét az utazás töltötte ki. A megérkezés után – elhelyezkedve a szálláson – még volt rá időnk és ragyogó időben tettünk egy szép körsétát a Tücsök-tanya környékén. A szállást már jól ismertük, többször voltunk itt, mindig a legnagyobb megelégedettséggel távoztunk. Utolsó ittlétünk óta is történtek változások a tanya komfortfokozatát illetően, pozitív irányban. A séta után megérkezve és megéhezve, a csapat zöme nekiállt a szalonna és egyéb hús- és zöldségfélék tárcsán való sütésének, amittől hamarosan igen jó illatok lengték be a tájat. Mondhatom, a vacsi nagyon jól sikerült!

A második és harmadik nap programját Kerékgyártó Árpai előre látó túravezetőnk, a rossz időjárási jóslatok miatt megcserélte, a hosszabb, 22 km-es, a hármashatárhoz tartó túrát vette előre. Ez a túra a kiírás szerint a Tücsök-tanyától Felsőszőlőnökön át a hármashatárig, majd az alsó- és felső-János hegyen keresztül (nem a budain!) vezet. Ez nagyon jó ötlet volt, mert így a hármashatárt gyönyörű napos időben látogattuk meg. Sajnos a hazafelé tartó úton „becsületsüllyesztő intézménnyel” nem találkoztunk, pedig igen megszomjaztunk a hosszú úton, melynek hossza persze mégsem annyi volt, amennyire azt terveztük.

Harmadik napon utunk táborhelyükről Orfaluba, majd (rövid vitatkozás után döntve) Apátistvánfalvára, a környék egyetlen vásárlási helyére, a „BOLT”-ba vezetett. Felfrissülés után a kistúrák buszszal tértek haza, a bátrabbak pedig folytatták a kirándulást Farkasfára. Az Őrségre nem jellemző a sűrű buszközlekedés, így több mint két órát volt szerencsénk eltölteni a „kultur”-központban, de azért is jól éreztük magunkat! Alig értünk ugyanis a faluba, máris eleredt az eső, és szerencsénkre csak a busz érkezése előtt tíz perccel állt el. Hálát is adtunk a turisták védő szentjének, Hegyi Szent Bernátnak, hogy nem áztunk el.

Túravezetőnk két estére szervezett vacsorát, amit ott helyben, a tanyához tartozó hangulatos ebédlőben fogyasztottunk el. A háromfogásos vacsorát – ami igen kiadós volt és különleges fogásokat is tartalmazott – a szomszédos tanya tulajdonosai (egy házaspár) főzte az általuk nevelt állatok és termesztett fűszerek felhasználásával. A vacsora főztjének titkait valójában csak másnap ismertük meg, amikor meglátogattuk a „boszorkánykonyhát”.

Utolsó nap (úgy lett, ahogy ezt megjósolták), borús, szemerklő, az elválást megkönnyítő időben, délelőtt még átmentünk a szomszéd tanyára, háztűznézőbe. Itt láthattuk a fent említett házaspár által tartott törpe mangalica malacokat, egyéb lábasjószágokat. Aki akart, vásárolhatott az általuk készített, gyógy- és fűszernövényekből, szörpökből, krémekből és lekvárokból. Természetesen a többség (emlékezve a vacsorák különleges ízeire) jól bevásárolt a csodaszerekből. Csomagjainkat a tanya-tulajdonos kocsiával kivitte a buszmegállóba, mi meg a csendes esőben gyalogolva, szép élményekkel hagytuk hátra az Őrséget egy majdani újabb kirándulás reményében.

Lejegyezte: Szilárd Ili

Fotók: Bogschütz Csilla és László Gabi

A FOTÓK EGY KÜLÖN MENÜPONT ALATTI KÉPGALÉRIÁBAN ÉRHEŐK EL!